

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 14 april 1992 door de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992", heeft op 16 april 1992 (eerste kamer) en op 23 april 1992 (achtste kamer) het volgend advies gegeven :

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN.

1. Om overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag te staven, wordt aangevoerd wat volgt :

"De hoogdringendheid wordt gemotiveerd door de regeringsmoeilijkheden in het jaar 1991, die aanleiding gegeven hebben tot vervroegde verkiezingen, die de laattijdige indiening van de begroting 1992 met zich hebben meegebracht. Bijgaand programmadecreet dient de timing van de indiening van de begroting in de Vlaamse Raad om redenen van samenhang te volgen".

2. Gelet op de omvang van het ontwerp, de periode tijdens welke het is ingediend en de tijd die hem is gelaten, moet de Raad van State zich beperken tot de hiernavolgende opmerkingen.

Hoofdstuk I. - Economie en Wetenschappelijk Onderzoek.Artikel 1.

De woorden "In afwijking van artikel 5, § 1, 1º, van het decreet van 23 januari 1991 ... in de industrie" dienen

.../...

te vervallen. Niet alleen zijn de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen voor bedoeld artikel 5, § 1, 1°, nog niet getroffen zodat deze bepaling nog niet werkzaam is, maar bovendien komt het de decreetgever steeds toe van eigen vroegere regelingen af te wijken.

Men stelle het artikel als volgt :

"Artikel 21, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 betreffende ..., wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 2. Met ingang van het begrotingsjaar 1992 verstrekt de Vlaamse Executieve, gedurende een periode van vier jaar, jaarlijks een terugvorderbaar renteloos voorschot van 50 miljoen frank".

Artikel 4.

Het is niet duidelijk of artikel 4 van het ontwerp zo moet worden begrepen, dat de Vlaamse Executieve slechts 10 leden van de raad van bestuur benoemt en deze 10 leden achteraf iemand aanwijzen als afgevaardigd-bestuurder, waardoor deze laatste van rechtswege lid wordt van de raad van bestuur.

.../...

Artikel 5.

Er is tegenspraak tussen de memorie van toelichting en de tekst van het ontwerp. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat ten hoogste twee andere bestuurders, buiten de personen vermeld in de nieuwe paragraaf 5 van artikel 16, kunnen deel uitmaken van het directiecomité. Dit blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontwerp.

De inleidende zin ware beter als volgt gesteld :

"Artikel 16 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende paragrafen ...".

Artikel 14.

Het ware eenvoudiger en voldoende dit artikel te redigeren als volgt :

"In artikel 34 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 3, eerste lid, worden de woorden "vier vrije dagen" vervangen door de woorden "vier werkdagen";
- 2° § 5 wordt opgeheven".

.../...

Hoofdstuk II. - Sociaal Grond- en Woonbeleid.

Artikel 16.

Dit artikel voorziet in de oprichting van een openbare instelling, "Rollend Sociaal Investeringsfonds voor Vlaamse Brabant" genoemd.

De voor de nieuwe instelling gekozen benaming is weinig adequaat. Niet alleen wordt met het gebruik van de term "rollend" niet op direct verstaanbare wijze tot uiting gebracht dat het Fonds de ontvangen middelen zal dienen te investeren en het de opbrengsten van die investeringen telkens opnieuw zal dienen aan te wenden voor het vervullen van zijn opdrachten, wat volgens de gemachtigde van de Executieve de bedoeling is van die term, maar bovendien wekt het gebruik van de term "sociaal" de indruk dat de opdracht van het Fonds uitsluitend op "de sociale huisvesting" zou zijn gericht en dit is klaarblijkelijk niet de bedoeling (zie memorie van toelichting, commentaar bij artikel 19). De gekozen benaming bevat overigens geen enkele aanwijzing betreffende de opdracht van het Fonds.

Er wordt ter overweging gegeven het op te richten Fonds als volgt te noemen : "Investeringsfonds voor grond- en woonbeleid voor Vlaams Brabant".

Artikel 17.

Men schrijve : "De bepalingen van die (niet : deze) wet ...".

.../...

Artikelen 19 en 21.

In artikel 19 wordt - blijkens de bewoordingen van de memorie van toelichting "bewust ruim geformuleerd" - een omschrijving opgenomen van de opdrachten van het Investeringsfonds. Die ruime formulering mag nochtans niet tot gevolg hebben dat er onduidelijkheid omtrent de opdrachten van het Fonds ontstaat en dat er meer bepaald een discordantie wordt geschapen met andere artikelen van het ontwerp.

Zo verduidelijkte de gemachtigde van de Executieve dat het in artikel 21 beoogde beschikkingsrecht van de Vlaamse Executieve betrekking heeft op alle kredieten van het Fonds bestemd voor de in artikel 19 beschreven uitgaven. Nochtans is in artikel 21 sprake van het "sociaal grond- en woonbeleid", hetgeen minder ruim is dan de in artikel 19 vervatte omschrijving.

De opdrachten van het Fonds zullen, naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve, zijn gericht op het grond- en huisvestingsbeleid begrepen in de zin van artikel 6, § 1, I, 6°, en IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Dit betekent dat het beleid op meer dan alleen maar de sociale woningbouw betrekking zal hebben (in verband met de begrippen "huisvesting" en "grondbeleid" in de bijzondere wet : zie Gedr. St., Kamer, 1979-80, nr. 627/10, p. 89; Gedr. St., Senaat, 1979-80, nr. 434/1, pp. 12 en 20). Het is derhalve enigszins misleidend in artikel 21 te spreken van "sociaal" grond- en woonbeleid.

Er moet tevens worden opgemerkt dat het in hoofdstuk II gehanteerde begrip "Vlaams Brabant" nergens juridisch wordt omschreven en het derhalve aanbeveling verdient in artikel 19 te schrijven "de gemeenten van de provincie Brabant die deel uitmaken van het Vlaamse Gewest" (met het oog op het vergemakkelijken van de verdere redactie, eventueel aan te vullen met de woorden ", hierna Vlaams Brabant te noemen").

De onderlinge samenhang van de artikelen 19 en 21 en de inhoud van artikel 19 zouden kunnen worden verduidelijkt door die bepalingen als volgt te redigeren :

"Art. 19. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven met betrekking tot :

1° het grondbeleid en de realisatie van ...;

2° de uitbouw van voorzieningen die ...".

"Art. 21. In het raam van de opdrachten omschreven in artikel 19, beschikt de Vlaamse Executieve over de kredieten ...".

Artikel 24.

Naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve, is het de bedoeling dat aan de in artikel 24 bedoelde leidend ambtenaar enkel uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot de werking en het beheer van het Fonds zouden kunnen worden toevertrouwd. Die beperking dient uit de tekst van artikel 24 te blijken.

.../...

Hoofdstuk III. - Leefmilieu.

Afdeling 1. - Afval.

Onderafdeling A. - Vaste Afvalstoffen.

Algemene opmerking.

De in deze onderafdeling opgenomen artikelen 25 tot 29 en 31 strekken er alle toe wijzigingen aan te brengen in artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Op het vlak van de formele legistiek dienen bij de ontworpen bepalingen de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

1. Verscheidene wijzigingen van een zelfde artikel van een regeling behoren in beginsel te worden opgenomen in één enkel artikel van de wijzigende regeling. De artikelen 25 tot 29 en 31 zouden derhalve in één artikel moeten worden samengebracht.

2. De wijzigingsbepalingen dienen in de wijzigende regeling te worden opgenomen met inachtneming van de volgorde waarin de te wijzigen bepalingen zijn opgenomen in de bestaande tekst.

De bepaling van artikel 27 van het ontwerp, die ertoe strekt artikel 47, § 2, 3°, van het voornoemde decreet van 2 juli 1981 te wijzigen, dient derhalve te worden

.../...

opgenomen na de bepalingen van de artikelen 28 en 29 welke de wijziging beogen van artikel 47, § 2, 2º, van dat decreet.

3. In de inleidende zin van een wijzigingsbepaling moeten alleen de nog geldende wijzigingen worden vermeld welke eerder in het te wijzigen artikel of onderdeel ervan werden aangebracht (zie de artikelsgewijze opmerkingen hierna).

4. Vervangingsbepalingen moeten in de te wijzigen regeling zodanig worden ingepast dat ze in overeenstemming blijven met onder meer de bestaande indeling en nummering van de te wijzigen bepaling. In de artikelen 25 tot 29 moet derhalve in de vervangingsbepalingen ook de littera worden vermeld waaronder de vervangen bepalingen in artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 waren opgenomen.

Artikel 25.

1. Aangezien artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 volledig werd vervangen door het decreet van 20 december 1989 en de in artikel 25 van het ontwerp beoogde bepaling van paragraaf 2, 1º, b), van dat artikel 47 nadien niet meer werd gewijzigd, kan het volstaan in de inleidende zin alleen te verwijzen naar dat decreet van 20 december 1989.

.../...

2. Luidens het bepaalde sub 1 van de ontworpen vervangingsbepaling wordt voor "de vernietiging door verbranding van giftige afvalstoffen ... van derden ... of van eigen giftige afvalstoffen ... zonder recuperatie van energie of grondstoffen" een heffing van 500 frank opgelegd.

De verbranding van "eigen giftige afvalstoffen ... met recuperatie van energie of grondstoffen" wordt, luidens het bepaalde sub 2, onderworpen aan een heffing van 300 frank.

Uit de combinatie van die bepalingen zou men kunnen afleiden dat de verbranding "met recuperatie" van de afvalstoffen "van derden" geen aanleiding zou geven tot enige heffing.

Zoals werd bevestigd door de gemachtigde van de Executieve, stemt zulks niet overeen met de bedoeling van de stellers van het ontwerp en moet de ontworpen bepaling integendeel zo worden begrepen dat de verbranding van de bedoelde afvalstoffen "van derden" steeds wordt onderworpen aan de heffing van 500 frank ongeacht of er al dan niet recuperatie is van energie of grondstoffen. De differentiatie van het bedrag van de heffing strekt er met andere woorden alleen toe de verbranding "met recuperatie" aan te moedigen wanneer deze plaatsheeft in het bedrijf zelf waar de afvalstoffen ontstaan.

De ontworpen bepaling dient die bedoeling duidelijker tot uiting te doen komen.

.../...

3. In de ontworpen bepaling sub 2 vervange men de woorden "verbranding en pyrolyse" door "verbranding of pyrolyse".

4. Rekening houdend met de vorenstaande opmerkingen, kan worden voorgesteld de ontworpen bepaling als volgt te redigeren :

"Artikel 47, § 2, 1°, b), van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :

- "b) 1. 500 frank per ton voor de vernietiging door verbranding van giftige afvalstoffen van derden in een daartoe vergunde installatie al dan niet met recuperatie van energie of grondstoffen;
2. 500 frank per ton voor de vernietiging door verbranding van giftige afvalstoffen afkomstig van het eigen productieproces in een daartoe vergunde installatie zonder recuperatie van energie of grondstoffen;
3. 300 frank per ton voor de fysico-chemische vernietiging, onder meer door verbranding of pyrolyse, van giftige afvalstoffen afkomstig van het eigen productieproces in een daartoe vergunde installatie met recuperatie van energie of grondstoffen;"

.../...

Artikel 26.

Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Artikel 47, § 2, 1°, c), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

Artikel 27.

1. De inleidende zin dient als volgt te worden aangevuld :

"Artikel 47, § 2, 3°, b), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1989 en 21 december 1990, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

2. Wat de verbranding van afvalstoffen "van derden" betreft, geldt voor dit artikel mutatis mutandis dezelfde opmerking als die welke met betrekking tot artikel 25 werd gemaakt.

Artikel 28.

1. Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Artikel 47, § 2, 2°, h), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling : ...".

.../...

2. Voorgesteld wordt de ontworpen bepaling duidelijkheidshalve als volgt te redigeren :

"h) 80 frank per ton voor het storten van jarosiet of goethiet, beide ijzeroxide-afval uit de zinkproductie, respectievelijk op een monostortplaats vergund voor de monoafvalstof jarosiet en op een monostortplaats vergund voor de monoafvalstof goethiet;".

Artikel 29.

De inleidende zin dient als volgt te worden geredigeerd :

"Artikel 47, § 2, 2º, i), van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling : ...".

Artikel 30.

Luidens dit artikel "(hebben) de bepalingen van artikel 25 tot en met 29 ... slechts uitwerking voor de inning van de heffing vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin dit decreet in werking treedt".

Volgens de gemachtigde van de Executieve wordt bedoeld dat de bepalingen van de artikelen 25 tot 29 "in werking treden" op de eerste dag van het kwartaal dat volgt

.../...

op het kwartaal waarin het ontworpen decreet in het Belgisch Staatsblad is "bekendgemaakt".

De tekst behoort dan ook in die zin te worden aangepast.

Artikel 31.

De redactie van de inleidende zin kan als volgt worden verbeterd :

"Artikel 47 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1989 en 21 december 1990, wordt aangevuld met de volgende twee paragrafen :".

Artikel 32.

Men stelde de inleidende zin als volgt :

"Artikel 47quinquies, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 oktober 1986 en gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

Artikel 33.

De inleidende zin dient als volgt te worden aangevuld :

.../...

"Artikel 47octies, § 2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

Onderafdeling B. - Dierlijk afval.

Algemene opmerkingen.

1. Zoals in de memorie van toelichting wordt gesteld, hebben de in deze onderafdeling opgenomen bepalingen een dubbel doel, namelijk, enerzijds, het "juridisch vacuum" op te vullen dat inzake de verwijdering van dierlijk afval is ontstaan ingevolge de gedeeltelijke vernietiging van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987 door het Arbitragehof (arrest nr. 1/89 van 31 maart 1989) en, anderzijds, "de decretale basis te leggen voor de verdere uitvoering" van de richtlijn 90/667/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvallen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvallen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van richtlijn 90/425/EEG.

Dat de ontworpen regeling inderdaad niet meer beoogt dan de "decretale basis te leggen" voor de tenuitvoerlegging van die richtlijn, blijkt inzonderheid hieruit dat de artikelen 34 en 35 van het ontwerp zich er in

.../...

essentie toe beperken de omzetting van de richtlijn in intern recht aan de Executieve op te dragen.

Die bevoegdheidsopdracht heeft betrekking zowel op de omschrijving van wat onder "dierlijk afval" (artikel 34, 3°) en onder "hoog-risicomateriaal" (artikel 35 - ontworpen artikel 46ter, § 1) moet worden verstaan, als op het vaststellen van praktisch de gehele regeling inzake de verwijdering van dat afval (artikel 35 - ontworpen artikel 46bis). Alleen wat het verwijderen van hoog-risicomateriaal betreft, worden in het ontwerp zelf enkele bepalingen van de richtlijn 90/667/EEG omgezet.

Als verantwoording voor die werkwijze, wordt in de memorie van toelichting (1) in hoofdzaak aangevoerd dat die zeer ruime bevoegdheidsopdracht het mogelijk maakt de ter zake geldende Vlaamse wetgeving bij besluit van de Vlaamse Executieve aan te passen aan een eventuele wijziging van de E.E.G.-richtlijn - zonder dat met andere woorden telkens een tussenkomst van de decreetgever nodig is.

Daargelaten nog de vaststelling dat de hier bedoelde bevoegdheidsopdrachten - hoe ruim ze ook geformuleerd zijn - niet volstaan om alle bepalingen van de richtlijn 90/667/EEG om te zetten (2), moet er worden op

(1) Zie inzonderheid de toelichting met betrekking tot artikel 34 van het ontwerp.

(2) Inzonderheid voor het omzetten in intern recht van de in de richtlijn opgenomen regeling inzake het zogenaamde "laag-risicomateriaal", bevatten de ontworpen bepalingen geen voldoende duidelijke bevoegdheidstoewijzing.

gewezen dat de ontworpen bepalingen, doordat ze het vaststellen van de gehele regeling inzake de verwijdering van dierlijk afval aan de Executieve overlaten zonder in het decreet zelf de essentiële bepalingen van die regeling op te nemen, niet verenigbaar kunnen worden geacht met de door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vastgestelde bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de Executieve op het vlak van de regelgeving (zie inzonderheid artikel 20 van die bijzondere wet).

De bepalingen van onderafdeling B dienen derhalve derwijze te worden omgewerkt dat in het ontworpen decreet zelf de essentiële regelen worden opgenomen vereist voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn 90/667/EEG.

Het bezwaar dat die werkwijze tot gevolg heeft dat een optreden van de decreetgever zal nodig zijn voor iedere aanpassing van het intern recht aan eventuele wijzigingen van de richtlijn, kan worden ondervangen door de Executieve te machtigen om de bepalingen van het decreet te wijzigen telkens - en in de mate dat - zulks vereist is om die bepalingen in overeenstemming te brengen met het E.E.G.-recht.

De hiernavolgende opmerkingen met betrekking tot onderafdeling B worden slechts in subsidiaire orde gemaakt, onder voorbehoud van de hierboven bedoelde omwerking.

2. De artikelen 36 tot 38 van het ontwerp strekken ertoe bepalingen in te voegen in respectievelijk de wet van

.../...

14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel en de wet van 15 april 1965 betreffende de keuring van en de handel in vis, gevogelte, konijnen en wild.

Alleen reeds om redenen van behoorlijke wetgevings-techniek dienen gemeenschaps- en gewestwetgevers er zich zoveel mogelijk van te onthouden om formele wijzigingen aan te brengen in nationale wetten, des te meer wanneer het - zoals in de hier bedoelde bepalingen - wetten betreft die aangelegenheden regelen welke tot de bevoegdheid van de nationale overheid zijn blijven behoren.

De artikelen 36 tot 38 behoren derhalve als autonome bepalingen te worden geconcipieerd.

Artikel 34.

Dit artikel strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in de artikelen 3 en 4 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Om wetgevingstechnische redenen verdient het de voorkeur om, voor de wijziging van ieder artikel van een bestaande regeling, een afzonderlijk wijzigingsartikel te maken. Artikel 34 dient derhalve te worden opgesplitst in twee artikelen.

.../...

Zoals reeds eerder werd opgemerkt (algemene opmerking bij onderafdeling A en opmerking 1 bij artikel 25) dient in de inleidende zin van een wijzigingsbepaling alleen te worden verwezen naar de nog geldende wijzigingen welke eerder in het te wijzigen artikel of onderdeel ervan werden aangebracht en niet naar al de wijzigingen welke in de te wijzigen regeling in haar geheel werden aangebracht.

Artikel 35. - Ontworpen artikel 46ter.

1. Om duidelijker tot uiting te doen komen dat de in paragraaf 1 bedoelde melding alleen dient te gebeuren aan een erkende inrichting en niet tevens aan OVAM, schrijve men in paragraaf 1 : "... dierlijk afval alleen te melden aan ...".

2. In paragraaf 2 vulle men de woorden "de verwijdering door afgifte aan een erkende inrichting ..." als volgt aan : "de verwijdering van het in § 1 bedoelde dierlijk afval door afgifte aan een erkende inrichting ...".

Artikel 35. - Ontworpen artikel 46quinquies.

Men schrijve in paragraaf 3 "dierlijk afval als bedoeld in artikel 46ter ..." in plaats van "dierlijk afval is bedoeld in artikel 46ter ...".

.../...

Artikel 39.

Men vervange de woorden "Deze onderafdeling treedt in werking ..." door "De bepalingen van deze onderafdeling treden in werking ...".

Afdeling 2. - Meststoffen.Artikel 40.

Luidens de tweede volzin van het ontworpen artikel 3, § 1, 2°, a), "(wordt) de gemiddelde veebezetting per diersoort ... berekend aan de hand van het gemiddeld aantal dieren dat per maand in het bedrijf werd gehouden".

In de memorie van toelichting met betrekking tot die bepaling wordt gesteld dat de Vlaamse Executieve de regeling met betrekking tot de door de aangifteplichtige bij te houden registers zodanig zal vaststellen dat "de aanwezige dierenaantallen maandelijks zullen moeten ingeschreven worden in het register". Daaruit kan worden afgeleid dat, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, de jaarlijkse gemiddelde veebezetting zal worden vastgesteld door de som van de maandelijks geregistreerde dierenaantallen te delen door twaalf. Als dat inderdaad de bedoeling is, dan is in de aangehaalde bepaling van het ontwerp ten onrechte sprake van het "gemiddeld" aantal dieren dat per maand in het bedrijf werd gehouden. De term "gemiddeld" in die bepaling suggereert immers dat de dierenaantallen bijvoorbeeld per dag of per week worden geregistreerd en dat

.../...

aan de hand van die cijfers een maandgemiddelde wordt berekend.

De ontworpen bepaling dient duidelijker de precieze bedoeling van de stellers van het ontwerp tot uiting te doen komen.

Artikel 45.

De redactie van het 3° van dit artikel dient als volgt te worden verbeterd :

"3° in § 6 worden de woorden "de in de §§ 4 en 5 bedoelde vergoedingen" vervangen door de woorden "de in de §§ 4, 5 en 5bis bedoelde vergoedingen en premies"".

Artikel 46.

Luidens de memorie van toelichting worden in het ontworpen artikel 15 "met waterwingebieden en beschermingszones voor grondwater ... bedoeld deze zoals gedefinieerd in het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer".

Die precisering zou beter in de tekst zelf van de ontworpen bepaling worden opgenomen.

.../...

Artikel 47.

1. De indeling van dit artikel in drie paragrafen dient te worden vervangen door een indeling in 1º, 2º en 3º.

2. In paragraaf 2 (lees : 2º) schrijve men "2º De inleidende zin van § 3 wordt vervangen ..." in plaats van "§ 2. De § 3, eerste lid, wordt vervangen ...".

Artikel 48.

1. Aangezien paragraaf 6 van artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 volledig wordt vervangen door het 4º van artikel 48 van het ontwerp, dient in het 1º de vermelding van die paragraaf 6 te worden geschrapt.

2. In het 2º schrijve men "Paragraaf 3 wordt vervangen door de volgende bepaling :" in plaats van "Artikel 21, § 3, van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :".

3. De bepaling sub 4º strekt ertoe het bedrag van de in artikel 21, § 6, van het decreet van 23 januari 1991 vastgestelde "basisheffing ... lastens elke invoerder van mestoverschot door invoer" op te trekken van 20 frank tot 100 frank per ton.

.../...

Wat de bestaanbaarheid van die regeling met het E.E.G.-Verdrag en met de beginselen van het vrij verkeer van goederen en de Belgische economische en monetaire unie betreft, wordt verwezen naar het voorbehoud dat de Raad van State in dat verband heeft gemaakt in zijn advies L. 20.033/8 van 6 juli 1990 over een voorontwerp van decreet "inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen" (St. Vl. R., 1990-91, nr. 423/1, p. 132-137).

Artikel 49.

Met dit artikel wordt beoogd de bepaling van artikel 41 van het decreet van 23 januari 1991, waarin wordt verwezen naar artikel 17 van hetzelfde decreet, in overeenstemming te brengen met de wijziging welke door artikel 47 van het ontwerp wordt aangebracht in dat artikel 17.

Aangezien het voornoemde artikel 41 evenwel alleen de inwerkingtreding van onder meer artikel 17, § 1, 2°, regelde en die bepaling inmiddels is in werking getreden, heeft de ontworpen wijziging van artikel 41 geen enkele zin.

Artikel 49 dient derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

.../...

Afdeling 3. - Water.Algemene opmerkingen.

Het enige artikel van deze afdeling strekt ertoe in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging een nieuw hoofdstuk IIIbis houdende "Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake heffingen op de waterverontreiniging" in te voegen, welke bepaling bestaat uit de artikelen 35bis tot 35octiesdecies.

Zoals reeds eerder in dit advies werd gesteld (algemene opmerking 2 bij onderafdeling B van afdeling 1 van hoofdstuk III), verdient het geen aanbeveling dat gemeenschaps- of gewestwetgevers regelingen invoegen in nationale wetten. Wat meer bepaald de hier bedoelde wijziging van de wet van 26 maart 1971 betreft, kan de opmerking worden herhaald welke de Raad van State maakte in zijn advies L. 20.359/1/8 van 8 en 12 november 1990 over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap" (St. Vl. R., 1990-91, nr. 424/1, p. 121) waarin wordt gesteld dat het ongewoon groot aantal in de wet van 26 maart 1971 in te voegen (en ingevoegde) specifieke bepalingen voor het Vlaamse Gewest en de dientengevolge te gebruiken ongewone nummering de noodzaak aantonen om ter zake een volledig autonome - met andere woorden volledig buiten de nationale wetgeving staande - decretale regeling uit te werken.

.../...

Onderafdeling A. - Heffingen op de waterverontreiniging.

Aangezien de bepalingen van afdeling 3 niet blijken te zijn ingedeeld in onderafdelingen, schrappe men de woorden "Onderafdeling A. - Heffingen op de waterverontreiniging".

Artikel 50. - Inleidende zin.

Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990, wordt vervangen door de volgende bepalingen :".

Indeling van hoofdstuk IIIbis.

Het is gebruikelijk de afdelingen van een hoofdstuk te nummeren met arabische cijfers, en niet met romeinse cijfers.

Men schrijve dus "Afdeling 1", "Afdeling 2" ... in plaats van "Afdeling I", "Afdeling II" ...".

.../...

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35bis.

1. Aangezien de ontworpen bepaling wordt ingevoegd in de wet van 26 maart 1971, kunnen in paragraaf 1 de woorden "opgericht bij artikel 32bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging" zonder bezwaar worden weggelaten.

Wenst men toch de verwijzing naar artikel 32bis te behouden, dan dienen in ieder geval de woorden "van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging" te worden geschrapt.

De verwijzing naar die wet van 26 maart 1971 dient ook in de overige bepalingen opgenomen in artikel 50 van het ontwerp te worden weggelaten en inzonderheid in de artikelen 35quinquies, § 1, 35sexies, § 1, en 35septies.

2. Luidens het tweede lid van paragraaf 1 "(is) de Vlaamse Executieve ... bevoegd de regels te bepalen ter uitvoering van de bijzondere bepalingen inzake heffingen op de waterverontreiniging".

Deze bepaling is overbodig in zoverre er niets méér wordt mee bedoeld dan de bevestiging van de bevoegdheid van de Executieve om de verordeningen te maken en de besluiten te nemen die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, welke bevoegdheid de Executieve immers ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

.../...

Indien met de ontworpen bepaling integendeel wordt beoogd aan de Executieve een bevoegdheid toe te wijzen die verder reikt dan de in het voornoemde artikel 20 bedoelde algemene uitvoeringsbevoegdheid, dient erin te worden gepreciseerd om welke specifieke bevoegdheid het gaat.

3. Het is niet gebruikelijk de onderscheiden paragrafen van een artikel van opschriften te voorzien. De woorden "Heffingsjaar", "Heffingsplichtige" en "Vrijstelling" die de bepalingen van respectievelijk § 2, § 3 en § 4 voorafgaan, moeten derhalve worden weggelaten.

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35ter.

In de omschrijving, in paragraaf 1, van wat met de factor "N" wordt bedoeld, dienen de woorden "de in Hoofdstuk 2 bepaalde berekeningsmethoden" te worden vervangen door "de in de afdelingen 3, 4, 5 en 6 bepaalde berekeningsmethoden".

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35quater.

1. De vermeldingen § 1, § 2 en § 3 na de inleidende zin "De vuilvracht wordt als volgt berekend :" moeten blijkbaar worden vervangen door 1°, 2° en 3°. Het ontworpen artikel zou derhalve als volgt moeten worden gestructureerd :

.../...

"§ 1. De vuilvracht wordt als volgt berekend :

- 1° voor elke heffingsplichtige die uitsluitend water heeft opgenomen van een openbaar waterdistributienet ... (verder zoals in § 1 van het ontwerp) ...;
- 2° voor elke heffingsplichtige die gedurende het gehele jaar voorafgaand aan het heffingsjaar uitsluitend beschikte over een eigen waterwinning ... (verder zoals in § 2 van het ontwerp) ...;
- 3° voor elke heffingsplichtige die op enig tijdstip ... water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet ... en die tevens ... beschikt over een eigen waterwinning ... (verder zoals in § 3 van het ontwerp)

§ 2. Elke in dit artikel ... (verder zoals in § 4 van het ontwerp)

§ 3. De met toezicht ... (verder zoals in § 5 van het ontwerp)

§ 4. Voor elke in dit artikel ... (verder zoals in § 6 van het ontwerp) ...".

2. In § 4 (lees : § 2) wordt verwezen naar "categorie 56 van de bijlage 1 van het decreet".

.../...

Bedoeld wordt de bij het onderhavige decreet gevoegde bijlage 1 die evenwel, luidens artikel 35octiesdecies, § 4, de thans bij de wet van 26 maart 1971 gevoegde bijlage 1 zal vervangen (1).

Bij de redactie van de hier onderzochte bepaling hebben de stellers van het ontwerp blijkbaar uit het oog verloren dat de in artikel 50 van het ontwerp opgenomen bepalingen, met inbegrip van de bijlagen, in de wet van 26 maart 1971 worden ingevoegd.

De aangehaalde bepaling dient derhalve te worden vervangen door "categorie 56 van de bijlage 1 bij deze wet".

Dezelfde opmerking geldt voor het bepaalde in § 5 (lees : § 3) en § 6, eerste lid (lees : § 4, eerste lid) en voor de verwijzing naar de bijlagen in de overige bepalingen van het ontwerp, inzonderheid in de artikelen 35quinquies, § 1, 35sexies, § 1, 35septies en 35octies, § 1.

3. Luidens § 5 (lees : § 3) "(kan) de met (het) toezicht belaste ambtenaar van de Maatschappij ..., mits de hiervoor nodige gegevens met betrekking tot het afvalwater voorhanden zijn, zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige, beslissen tot toepassing van de in artikel 35quinquies, § 1, aangegeven (lees : vastgestelde) berekeningsmethode voor zover dit resulteert in een grotere

(1) Zie infra de opmerking met betrekking tot die bepaling van artikel 35octiesdecies.

vuilvracht voor de in dit artikel of in categorie 56 van de bijlage 1 bij het decreet (lees : bij deze wet) bedoelde heffingsplichtige".

Zoals die bepaling thans is geredigeerd, wekt ze de indruk dat de met het toezicht belaste ambtenaar naar eigen inzicht - zonder dat daaromtrent objectieve criteria worden opgelegd - kan beslissen de berekeningsmethode van artikel 35quinquies toe te passen.

Volgens de aan de Raad van State verstrekte toelichting wordt evenwel bedoeld dat de ambtenaar, wanneer er - op de beroepsactiviteit van de heffingsplichtige gegronde - aanwijzingen zijn dat de verontreiniging groter is dan die waarmee in het forfaitaire systeem van artikel 35quater is rekening gehouden, kan beslissen dat de in artikel 35quinquies bedoelde metingen zullen worden uitgevoerd. Indien de resultaten van die metingen bevestigen dat de verontreiniging inderdaad groter is, zal de heffing dan worden berekend overeenkomstig artikel 35quinquies.

Aan de Raad van State is eveneens meegedeeld dat tegen de aanslag wel degelijk bezwaar kan worden ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 35quinquiesdecies.

De ontworpen bepaling dient derhalve in die zin te worden verduidelijkt en de woorden "zonder verhaal van de betrokken heffingsplichtige" dienen te worden weggelaten.

.../...

Artikel 50.- Ontworpen artikel 35octies.

1. Het is niet gebruikelijk een artikel van een opschrift te voorzien. De woorden "De aangifte en melding" dienen derhalve te worden geschrapt.

Een analoge opmerking dient te worden gemaakt met betrekking tot de artikelen 35novies tot 35septiesdecies.

2. Luidens paragraaf 1, eerste lid, is de heffingsplichtige verplicht "vóór 15 maart van elk heffingsjaar" een aangifte in te dienen.

Volgens de aan de Raad van State verstrekte toelichting ligt het in de bedoeling de hier onderzochte bepalingen te doen in werking treden met ingang van 1 januari 1992.

Wat de aangifte voor 1992 betreft, zal bijgevolg in een overgangsregeling moeten worden voorzien.

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35decies.

Paragraaf 1 van dit artikel regelt het bewijs van de "overtredingen van de bepalingen van dit decreet".

Ook hier werd kennelijk uit het oog verloren dat het ontworpen hoofdstuk IIIBis wordt ingevoegd in de wet van 26 maart 1971.

.../...

Men dient derhalve de woorden "dit decreet" te vervangen door "dit hoofdstuk".

Dezelfde opmerking geldt voor de overige bepalingen van het ontwerp waarin sprake is van "dit decreet" en inzonderheid voor de artikelen 35terdecies, § 4, 35quaterdecies, 35septiesdecies, § 1, en 35octiesdecies, § 2.

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35terdecies.

Luidens paragraaf 5 van dit artikel worden de kohieren uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar van de Maatschappij die daartoe wordt aangewezen door de Executieve "of door een door deze ambtenaar gedelegeerde ambtenaar".

De in die laatste bepaling vervatte onbeperkte delegatiemogelijkheid is onbestaanbaar met de ter zake geldende algemene beginselen. De aangehaalde zinsnede dient derhalve te worden geschrapt.

Dezelfde opmerking geldt voor de analoge bepaling van artikel 35quinqüiesdecies, § 1.

Artikel 50.- Ontworpen artikel 35quinqüiesdecies.

De Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad zullen moeten oordelen of het niet wenselijk is - met het oog op de rechtszekerheid - voor te schrijven dat het in paragraaf 1,

.../...

tweede lid, bedoelde bezwaarschrift bij ter post aangetekende brief moet worden verzonden.

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35septiesdecies.

Luidens paragraaf 1 van dit artikel "zijn de regels betreffende de invordering, de verwijl- en moratoire interessen, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in het decreet (lees : dit hoofdstuk) bedoelde heffingen en administratieve geldboeten".

Om voor de hand liggende redenen van rechtszekerheid en van duidelijkheid, consistentie en eenheid van regelgeving, dient dergelijke zeer algemeen geformuleerde "regeling door verwijzing" sterk te worden afgeraden.

Het van overeenkomstige toepassing verklaren van de bedoelde regelen kan slechts worden aanvaard indien met de vereiste nauwkeurigheid de modaliteiten van die "overeenkomstige toepassing" in de verwijzingsregeling worden aangegeven.

De hier onderzochte bepaling dient derhalve te worden aangevuld met de nauwkeurige opgave van die modaliteiten.

.../...

Artikel 50. - Ontworpen artikel 35octiesdecies.

1. Men vervange, in paragraaf 1, de woorden "de in artikel 35bis, § 5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde heffing" door "de door dit hoofdstuk ingevoerde heffing".

2. Luidens paragraaf 3 "(worden) de bepalingen van artikel 35quinquies, § 2, en 35septies, § 2 (lees : 35sexies, § 4) van toepassing vanaf 1 juni 1992".

Volgens aan de Raad van State verstrekte inlichtingen ligt het in de bedoeling de in artikel 50 van het ontwerp vervatte regeling - met uitzondering van de twee hierboven vermelde bepalingen - in werking te doen treden met ingang van 1 januari 1992.

Het ontwerp dient dan ook te worden aangevuld met een autonome - buiten artikel 50 staande - bepaling waarin die inwerkingtreding wordt geregeld.

3. Ook de in paragraaf 4 opgenomen bepaling, die ertoe strekt de bijlagen 1 en 2 bij de wet van 26 maart 1971 te vervangen door de bij het ontworpen decreet gevoegde bijlagen, dient in een dergelijk autonoom artikel te worden opgenomen, waarin men dan kan schrijven "... worden vervangen door de bijlagen 1 en 2 gevoegd bij dit decreet" in plaats van "worden vervangen door de bijlagen 1 en 2 gevoegd bij het decreet van ... houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992".

.../...

Hoofdstuk IV. - Sociale Huisvesting.

Voorafgaande opmerking.

De lezing van het gedeelte van de memorie van toelichting dat op de artikelen van dit hoofdstuk betrekking heeft, wordt erg bemoeilijkt door de vele erin voorkomende foutieve verwijzingen. Met het oog op een goed begrip en een latere correcte toepassing van de betrokken bepalingen, is het hoogst wenselijk al die vergissingen te verbeteren.

Artikel 51.

1. Luidens het ontworpen artikel 26, § 2, van het decreet van 21 december 1990, zal in de toekomst aan het Fonds voor de huisvesting dat bij het genoemde decreet werd opgericht, ook een gedeelte van de opbrengst van de onroerende voorheffing worden toegewezen.

Aangezien het Fonds voor de huisvesting een begrotingsfonds in de zin van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit is, dienen dus, overeenkomstig artikel 45 van die gecoördineerde wetten (1),

(1) Krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn deze wetten op de Rijkscomptabiliteit evenals de bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten tot de inwerkingtreding van de wet waarin de nationale wetgever, ter uitvoering van artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet, de algemene bepalingen die van toepassing zijn op de begrotingen en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten zal hebben vastgesteld.

de voor dat Fonds op de middelenbegroting aan te rekenen ontvangsten bij het organieke decreet van het Fonds te worden vastgesteld.

Het gedeelte van de opbrengst van de onroerende voorheffing dat aan het Fonds zal toekomen, kan dus enkel bij decreet worden bepaald.

De gemachtigde van de Executieve heeft bevestigd dat zulks overigens strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, maar dat de hoegrootheid van het toe te kennen gedeelte van jaar tot jaar zal worden bepaald.

Teneinde omtrent de ter zake bevoegde overheid geen misverstand te doen ontstaan, verdient het niettemin aanbeveling de tekst als volgt te verduidelijken : "... een jaarlijks bij decreet te bepalen gedeelte ...".

2. De in paragraaf 2 opgenomen aanvulling van artikel 31 van het decreet van 21 december 1990 zou erop neerkomen dat de uitgaven van het Fonds voor de huisvesting die geen betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van het urgentieprogramma bedoeld in het ontworpen artikel 26, § 2, niet meer aan het visum van het Rekenhof zouden zijn onderworpen.

Een dergelijke regeling is strijdig met artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof en gaat derhalve, evenals paragraaf 1, de bevoegdheid van de decreetgever te buiten.

.../...

Paragraaf 2 dient dus te worden geschrapt.

3. Daar paragraaf 3 van artikel 51 betrekking heeft op een ander artikel van het decreet van 21 december 1990 dan paragraaf 1, ware het wetgevingstechnisch verkieslijk die bepaling in een afzonderlijk artikel op te nemen.

Artikel 52.

1. Met betrekking tot paragraaf 3 van artikel 52 wordt in de memorie van toelichting gesteld dat die paragraaf de opdrachten bepaalt die worden toevertrouwd aan de op te richten naamloze vennootschap en dat die opdrachten nader zullen worden omschreven in een overeenkomst tussen de Vlaamse Executieve, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de naamloze vennootschap. Uit de bewoordingen van de inleidende zin van paragraaf 3 zou echter kunnen worden afgeleid dat bij overeenkomst aan de vennootschap nog andere dan de in de betrokken paragraaf vermelde opdrachten zouden kunnen worden gegeven.

Om die foutieve interpretatie te voorkomen, stellen men die inleidende zin beter als volgt :

"Aan de in § 1 bedoelde vennootschap kunnen, in een tussen de Vlaamse Executieve, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de naamloze vennootschap te sluiten overeenkomst, de volgende opdrachten worden toevertrouwd :".

.../...

2. Ermee rekening houdend dat de naamloze vennootschap in gemeen overleg zal worden opgericht door de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, komt het niet als evident voor dat eerstgenoemde maatschappij niet bij het sluiten van de in paragraaf 3 bedoelde overeenkomst wordt betrokken.

3. Het is niet duidelijk of de in 3° van paragraaf 3 aan de Vlaamse Executieve verleende delegatie "de doelstellingen van het urgentieplan" betreft dan wel enkel "andere werken die kaderen in de doelstellingen van het urgentieplan". Indien de eerste interpretatie de juiste is, zou de delegatie beter in een afzonderlijke bepaling worden opgenomen.

4. In paragraaf 4 wordt gebruik gemaakt van een aantal termen die verduidelijking behoeven, al was het in de memorie van toelichting. Te denken valt in dit verband aan de termen "geïmmobiliseerd" en "terbeschikkingstelling".

De leesbaarheid van het eerste lid van paragraaf 4 zou bovendien gevoelig moeten worden verbeterd, waartoe onder meer het splitsen van die bepalingen in een aantal afzonderlijke volzinnen zou kunnen bijdragen.

.../...

5. Paragraaf 5 machtigt de Vlaamse Executieve om, onder meer wat de mededinging betreft, nadere regelen vast te stellen die van toepassing zijn op de activiteiten van de in artikel 52, § 1, bedoelde vennootschap.

Een dergelijke regeling gaat de bevoegdheid van het Gewest te buiten, daar het mededingingsrecht, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, een tot de uitsluitende bevoegdheid van de Staat behorende aangelegenheid is.

6. Wat de in paragraaf 5 opgenomen delegatie aan de Vlaamse Executieve inzake huurregelingen betreft, moet er worden op gewezen dat deze in ieder geval niet zo ver kan reiken dat daarmee wijzigingen in de huurwetgeving zouden kunnen worden aangebracht, daar deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de Staat is blijven behoren.

De gemachtigde van de Executieve heeft overigens bevestigd dat met die delegatie enkel een parallellisme met het bepaalde in artikel 80ter van de Huisvestingscode werd beoogd.

Artikel 53.

Men schrijve : "Wat (niet : Voor wat) het Vlaamse Gewest betreft, ..." en "het belastbaar kadastraal inkomen".

.../...

Artikel 55.

Paragraaf 1 van dit artikel heeft blijkbaar tot doel, voor het afgeven van bouw- en verkavelingsvergunningen die een goed betreffen dat het voorwerp uitmaakt van een in artikel 52, § 3, van het ontwerp bedoelde financiering, de procedure van artikel 46 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw toepasselijk te verklaren, ongeacht of er voor het gebied waarin het goed gelegen is al dan niet een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat. Met andere woorden, voor het afgeven van de hiervoren bedoelde vergunningen wordt, in de gevallen waarin het betrokken goed gelegen is in een gebied waarvoor geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de procedure voorgeschreven door artikel 45 - welke procedure onder meer het afgeven van de vergunning afhankelijk maakt van het eensluidend advies van een daartoe gemachtigde ambtenaar van het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening - vervangen door de procedure voorgeschreven door artikel 46 van de wet van 29 maart 1962.

Hierbij moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat die bedoeling zeer gebrekkig - om niet te zeggen erg cryptisch - in het ontwerp wordt verwoord.

Bovendien wordt de opdracht welke de gemachtigde ambtenaar overeenkomstig artikel 46 te vervullen heeft, grotendeels uitgehold wanneer er geen bijzonder plan van aanleg bestaat, vermits die opdracht er in essentie op gericht is na te gaan of de door het college van burge-

.../...

meester en schepenen afgegeven bouw- of verkavelingsvergunning die hem wordt voorgelegd wel in overeenstemming is met het bijzonder plan van aanleg. De uitholling van de bevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar is des te groter aangezien artikel 46, in tegenstelling tot artikel 45, de gemachtigde ambtenaar niet de mogelijkheid biedt om, bij ontstentenis van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, het afgeven van de vergunning afhankelijk te maken van voorwaarden om een goede plaatselijke ordening veilig te stellen en, in dat verband, desnoods af te wijken van alle bestaande verordenende voorschriften.

De vraag kan dan ook worden gesteld of het zonder meer terzijde schuiven van zo fundamentele waarborgen wel te verantwoorden is en of niet kan worden volstaan met de door paragraaf 2 van artikel 55 van het ontwerp voorgeschreven inkorting van de in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 vastgestelde termijnen, indien het met artikel 55 beoogd doel enkel een snellere afhandeling van bepaalde bouw- en verkavelingsaanvragen is.

Indien men de regeling van paragraaf 1 toch wenst te behouden, moet worden gepreciseerd dat het om een afwijking van artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 gaat en dient het toepassingsgebied van de afwijking nauwkeuriger te worden omschreven. Bovendien zou moeten worden overwogen of in dat geval, ter vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening, aan de gemachtigde ambtenaar geen ruimere bevoegdheden zouden moeten worden toegekend dan die welke hem door artikel 46 worden verleend.

.../...

Hoofdstuk V. - Openbare Werken.

Artikel 57.

Naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve wordt de overeenkomst van 4 oktober 1991 gesloten tussen de Vlaamse Executieve, namens het Vlaamse Gewest, en de N.V. Maatschappij voor de Brugse Zeevaartinrichtingen ter goedkeuring aan de decreetgever voorgelegd teneinde het parallellisme met de overeenkomst van 20 september 1928, goedgekeurd door de nationale wetgever, te bewerkstelligen. De overeenkomst van 20 september 1928 is echter ook zonder de goedkeuring door de Vlaamse decreetgever bindend voor het Vlaamse Gewest, zodat de decreetgever zich kan beperken tot de goedkeuring van de overeenkomst van 4 oktober 1991.

Artikelen 60 tot 63.

Deze artikelen voorzien in de oprichting van een Vlaams Infrastructuurfonds onder de vorm van een dienst met afzonderlijk beheer zoals bedoeld in artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit (lees thans : artikel 140 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991).

Zoals er reeds werd op gewezen bij de bespreking van artikel 51 van het ontwerp, zijn krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende

.../...

de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten de vigerende bepalingen inzake de Rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten tot de inwerkingtreding van de wet waarin de nationale wetgever, ter uitvoering van artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet, de algemene bepalingen die van toepassing zijn op de begrotingen en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten zal hebben vastgesteld.

Het voornoemde artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 - thans artikel 140 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit - voorziet wel in de mogelijkheid om diensten met afzonderlijk beheer op te richten, doch die bepaling is nog niet in werking gesteld.

Daaruit volgt - zoals de Raad van State er reeds herhaaldelijk heeft op gewezen (1) - dat, gelet op het bepaalde in de artikelen 50, § 2, en 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, de Gemeenschappen en de Gewesten vooralsnog onbevoegd zijn om diensten met afzonderlijk beheer op te richten.

De artikelen 60 tot 63 dienen derhalve te worden geschrapt.

(1) Zie onder meer het advies L. 20.359/1/8 van 8 en 12 november 1990 over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap" (St. Vl. R., 1990-91, nr. 424/1) en het advies L. 20.379/8 van 20 november 1990 over een ontwerp van decreet "tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer" (St. Vl. R., 1990-91, nr. 408/3).

Om dezelfde reden moeten ook de artikelen 64 tot 69 en 100 uit het ontwerp worden weggelaten.

Hoofdstuk VI. - Cultuur.

Artikelen 64 tot 69.

Zoals hiervoren bij de bespreking van de artikelen 60 tot 63 werd opgemerkt, dienen de artikelen 64 tot 69 te worden geschrapt.

Artikel 70.

In de tekst van het in artikel 6, § 3, van het decreet van 2 januari 1976 in te voegen punt 4, schrijven : "... , voor de begrotingsjaren 1992 en 1993, ...".

Artikel 73.

Het verdient aanbeveling de in artikel 73 bedoelde instelling nader te identificeren.

Artikel 75.

Dit artikel kan worden weggelaten, daar de uitwerking van de artikelen 73 en 74 in de tijd reeds uit de inhoud van die bepalingen blijkt.

.../...

Hoofdstuk VII. - Onderwijs.

Algemene opmerking.

De bepalingen opgenomen in de artikel 76, 77, 84, 85 en 91 betreffen het statuut en de bezoldigingsregeling van de erin genoemde personeelsleden; over deze moet derhalve, ter uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de besluiten genomen in uitvoering van deze wet, onderhandeld of overlegd worden met de representatieve vakorganisaties, wat het onderwijs georganiseerd door de Gemeenschap en het gesubsidieerd officieel onderwijs betreft.

De gemachtigde ambtenaar heeft zulks beaamd en meegedeeld dat er raadpleging zal zijn.

Afdeling I. - Inspectie en pedagogische begeleiding.

Het opschrift is misleidend aangezien artikel 76 van het ontwerp niet van toepassing is op de pedagogische begeleidingsdiensten. Vermits alle personeelsleden waarop voornoemd artikel van toepassing is tot de inspectie behoren, volstaat het opschrift : "Inspectiepersoneel".

.../...

Artikel 76.

Men schrijve de inleidende zin als volgt :

"In artikel 85 van het decreet van 17 juli 1991 (opschrift) worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1º de bestaande tekst vormt § 1;

2º er wordt een § 2 en § 3 toegevoegd, luidend als volgt : ...".

Volgens de gemachtigde ambtenaar wordt in de ontworpen paragraaf 2 met "werkingskosten" (ten onrechte niet vermeld in de memorie van toelichting) bedoeld, de uitgaven voor persoonlijke kantoorbenodigdheden.

Teneinde die werkingskosten te onderscheiden van de algemene werkingskosten van de Inspectie en van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, ware een precisering in de tekst aan te bevelen.

Artikel 77.

Wat de gespreide inwerkingtreding betreft, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat de Dienst voor Onderwijsontwikkeling op 1 september 1991 is van start gegaan, terwijl de leden van de Inspectie tot 31 december 1991 het voordeel genoten van een kilometercontingent.

.../...

Artikel 78.

De schuldvergelijking tussen bepaalde ontvangsten en bepaalde uitgaven welke hier wordt beoogd, is in strijd met het universaliteitsprincipe dat van toepassing is op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en verwoord is in artikel 50, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, naar luid waarvan "alle ontvangsten en uitgaven worden ingeschreven in de begroting en de rekeningen", en in artikel 3 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, naar luid waarvan "de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven".

De aangelegenheid zal derhalve op een andere wijze moeten worden opgelost.

Artikel 79.

Men lijkt te moeten schrijven in het eerste lid :

"Het Universitair Ziekenhuis Gent wordt ertoe gemachtigd een investeringsfonds op te richten".

Artikel 81.

Men schrijve : "Artikel 79, tweede lid, 2º, ...".

.../...

Wat de uitgestelde inwerkingtreding betreft, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat zulks verband houdt met de lopende verbintenissen welke nog volgens de huidige procedure worden afgehandeld.

Artikel 82.

Deze bepaling ware logischer opgenomen in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, titel IV "De Financiering".

Volledigheidshalve mag worden opgemerkt dat een bepaling van die aard niet aan de regel van een tweederde meerderheid onderworpen is.

Artikel 83.

De bepaling van paragraaf 2 is een bevestiging van het bepaalde in artikel 51, § 1, 2°, van het ARG0-decreet luidens hetwelk "de financiële middelen van de ARG0 bestaan uit (...) de vergoedingen voor prestaties geleverd door de ARG0".

De bepaling van paragraaf 3 stelle men eenvoudiger als volgt :

.../...

"§ 3. Artikel 35 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt aangevuld met de woorden "tenzij de fout te wijten is aan de betalende overheid"".

Artikel 84.

Men schrijve :

"... en in afwijking van hoofdstuk III, afdeling 3, en hoofdstuk IV van Titel II van het decreet van 27 maart 1991 ...".

Artikel 85.

De redactie van het artikel moet worden herzien om de bepaling leesbaar te maken.

Artikelen 86 en 87.

Artikel 3, § 7, van de wet van 29 mei 1959 gaf de Vlaamse Executieve de mogelijkheid om per onderwijsinstelling een afwijking toe te staan op het totaal aantal lestijden, lesuren of uren/leerkracht indien bleek dat bijzondere omstandigheden een aanpassing van het op basis van de telling in het vorige schooljaar toegelaten aantal wettigden.

.../...

Voortaan wordt deze mogelijkheid slechts behouden voor de organisatie van bijkomende cursussen niet-confessionele zedenleer of godsdienst.

Evenwel, door het opheffen van paragraaf 7 van artikel 3 van de bedoelde wet en het invoegen van de nieuwe regeling in een paragraaf 8 beperkt men het toepassingsgebied tot het voltijds en deeltijds secundair onderwijs; indien dit niet de bedoeling is, voorziet men beter in een aanpassing van paragraaf 7.

Artikel 88.

In de inleidende zin schrijve men :

"Artikel 3, § 8, 1°, laatste lid, van de wet van 29 mei 1959 ... wordt vervangen door de volgende bepaling :".

In de memorie van toelichting wordt ten onrechte vermeld dat artikel 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs-II door het Arbitragehof werd vernietigd.

.../...

Artikel 89.

De vermelde artikelen 28, 31, 32, 34 en 38 van het decreet van 31 juli 1990 zijn wijzigingsbepalingen. Het verdient de voorkeur de teksten welke door die bepalingen zijn gewijzigd, rechtstreeks te wijzigen.

De voorgestelde wijziging is bovendien niet voldoende. Er zal telkens moeten worden geschreven :

"..., de tellingsdatum voor het schooljaar van oprichting, opname in de toelageregeling of opbouw, ...".

Artikel 90.

De datum van 1 september 1990 is die van de inwerkingtreding van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs-II.

Gelet op die terugwerking zal de Vlaamse Executieve moeten nagaan of niet tevens artikel 3, § 2, laatste lid, van voornoemd decreet, dat samen met enkele andere artikelen werd vernietigd door het Arbitragehof, moet worden aangepast.

.../...

Artikelen 91, 93 en 95.

Men dient in deze artikelen telkens te verwijzen naar het decreet van 9 april 1992 betreffende het Onderwijs-III dat de bedoelde bepalingen heeft gewijzigd.

Artikel 92.

Er is een discordantie tussen de memorie van toelichting en de tekst van artikel 92. Om die op te heffen, moet het eerste lid van de nieuw in te voegen bepalingen worden geschrapt en moet het tweede lid aanvangen met de woorden "De werkingsuitkeringen worden berekend als volgt : ...".

Artikel 94.

Men schrappe in het nieuwe artikel 5, § 1, eerste lid, beter de woorden "door deze wet bedoelde".

Artikel 95.

De laatste twee leden moeten uiteraard worden toegevoegd aan het door artikel 94 ontworpen artikel 5, § 2.

.../...

Hoofdstuk VIII. - Bestuurlijk Beleid.Artikel 96.

De vier besluiten van de Vlaamse Executieve waarvan artikel 96 de bekrachtiging beoogt, maken het voorwerp uit van betwistingen welke voor de afdeling administratie van de Raad van State werden aanhangig gemaakt door de Minister van Openbaar Ambt (zaken met als griffienummers A. 43.844/VII-9934, A. 43.845/VII-9935, A. 43.846/VII-9936 en A. 43.847/VII-9937).

De bekrachtiging bij decreet van besluiten waarvan de wettigheid betwist wordt voor de afdeling administratie van de Raad van State, zou neerkomen op een ongeoorloofde inmenging in hangende geschillen.

Een dergelijke inmenging is niet alleen strijdig met het beginsel van de scheiding van de uitvoerende en de rechtsprekende bevoegdheden, maar zij gaat bovendien de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest te buiten, daar het volgens de rechtspraak van het Arbitragehof de Gemeenschappen en de Gewesten niet toekomt geschillen aan de jurisdictie van de afdeling administratie van de Raad van State te onttrekken (Arbitragehof, arrest nr. 46 van 11 februari 1988, overwegingen B.5.1. tot B.5.6.).

.../...

Artikel 97.

1. Voor zover kon worden nagegaan, zijn geen betwistingen aanhangig bij de afdeling administratie in verband met benoemingen bij het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme waarvan artikel 97 de bekrachtiging beoogt.

De gemachtigde van de Executieve heeft overigens bevestigd dat een bekrachtiging van die benoemingen bij decreet enkel wordt gevraagd om op die manier een einde te maken aan een betwisting met het Rekenhof, dat, zoals bekend, nog steeds niet aanvaardt dat de rechtmatigheid van een individuele beslissing niet meer kan worden betwist na het verstrijken van de termijn om ze met een annulatieberoep te bestrijden.

In acht genomen dat de hiervoren met betrekking tot artikel 96 van het ontwerp geformuleerde bezwaren ook kunnen worden aangevoerd met betrekking tot de bevoegdheid welke de hoven en rechtbanken aan de Grondwet ontleen, wordt ter overweging gegeven de eerste volzin van artikel 97 aan te vullen met de zinsnede "onverminderd de door of krachtens de Grondwet verleende jurisdictionele bescherming".

2. De tweede volzin van artikel 97 heeft tot doel de pensioenrechten veilig te stellen van de personen wier benoeming door het eerste lid wordt bekrachtigd.

.../...

Welke de gevolgen zijn van de bekrachtiging van de benoemingen bedoeld in de eerste volzin van artikel 97 op de pensioenrechten welke de betrokkenen uit de wet van 28 april 1958 kunnen putten (1), moet en kan alleen maar aan de hand van die wet worden uitgemaakt, aangezien het de Gemeenschappen en de Gewesten niet toekomt in die wet wijzigingen aan te brengen.

De tweede volzin van artikel 97 dient derhalve te worden geschrapt.

Hoofdstuk IX. - Buitenlandse Handel.

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk X. - Verkeer.

Artikel 100.

Zoals reeds werd opgemerkt bij de bespreking van de artikelen 60 tot 63, dient artikel 100 te worden geschrapt.

(1) Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme werd gemachtigd om deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958, respectievelijk door het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 september 1987 (B.S. 24 november 1987) en het koninklijk besluit van 11 december 1987 (B.S. 18 december 1987).

Hoofdstuk XI. - Monumenten en Landschappen.

Artikel 101.

Indien het de bedoeling is te verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Executieve met inbegrip van al de wijzigingen welke in de toekomst in dat besluit zullen worden aangebracht, dient naar het besluit zonder meer te worden verwezen, dit wil zeggen met weglating van de vermelding van het wijzigend besluit van 4 december 1991.

Artikel 102.

Deze bepaling wil bepaalde uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof onttrekken en gaat dus om dezelfde reden als die vermeld bij de bespreking van artikel 51, § 2, van het ontwerp de bevoegdheid van de decreetgever te buiten.

Hoofdstuk XII. - Tewerkstelling.

Artikel 106.

Dit artikel vervangt het bepaalde in artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, door een bepaling waarbij "de Rijksdienst voor

.../...

sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten wordt belast met de storting van de in artikel 2 (van dat besluit) genoemde premie aan de plaatselijke besturen die met de Gemeenschapsminister bevoegd voor Tewerkstelling een overeenkomst hebben gesloten".

Waarschijnlijk bevestigt die bepaling een al gevolgde praktijk. Niettemin is het zo dat de manier waarop een nationale overheidsinstelling de haar door de wet opgelegde opdracht moet uitvoeren, niet bij decreet kan worden gewijzigd.

De Vlaamse Executieve zal moeten onderzoeken of het niet kan volstaan de bedoelde aangelegenheid bij wege van onderlinge afspraken tussen de betrokken overheidsinstellingen af te doen.

Hoofdstuk XIII. - Financiën.

Artikel 107.

Bij artikel 9 van het decreet van 26 juni 1991 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991, werd reeds een identieke bepaling in de domaniale wet van 22 december 1949 ingevoegd.

Artikel 107 is derhalve een overbodige bepaling.

.../...

Artikelen 108 en 110.

Deze artikelen voeren twee nieuwe vrijstellingen van onroerende voorheffing in. Het Gewest put de daartoe nodige bevoegdheid uit artikel 4, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Wat de in artikel 108 bedoelde vrijstelling betreft, moet worden opgemerkt dat deze niet afhankelijk kan worden gemaakt van het akkoord van een Gemeenschapsminister, daar vrijstellingen van een belasting enkel door het wetgevend orgaan kunnen worden verleend. De ter zake eventueel gewenste beperkingen zullen in de tekst van het ontwerp moeten worden opgenomen.

Wetgevingstechnisch verdient het bovendien aanbeveling de twee bepalingen tot één artikel te versmelten en dit artikel als een autonoom voorschrift te formuleren, dat bijvoorbeeld als volgt zou kunnen luiden :

"Art. In afwijking van artikel 157 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, wordt in het Vlaamse Gewest eveneens van de onroerende voorheffing vrijgesteld, het kadastraal inkomen :

- 1° van de onroerende goederen behorend tot het privaat domein van de Vlaamse Gemeenschap of tot het privaat domein van het Vlaamse Gewest;

.../...

2° van de onroerende goederen of delen van onroerende goederen welke door een belastingplichtige die ... (verder zoals in artikel 110 van het ontwerp)".

Artikel 109.

Zoals deze bepaling thans is gesteld, heeft zij tot gevolg dat een niet nader genoemd aantal thesaurierekeningen een debetsaldo mogen vertonen. Volgens de gemachtigde van de Executieve is dit geenszins de bedoeling.

Gelet op de werkelijk bedoelde draagwijdte van de bepaling, kan het volstaan de in artikel 54 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 vastgestelde uitzondering, uit te breiden tot een beperkt aantal nader omschreven thesaurierekeningen.

Artikel 111.

Dit artikel dient aan te sluiten bij de tot één artikel samengevoegde artikelen 108 en 110 en de erin voorkomende verwijzing dient naar behoren te worden aangepast.

Artikel 112.

Het paragraafteken vooraan in de tekst moet worden weggelaten en de inleidende zin moet als volgt worden verbeterd :

.../...

"In artikel 19 van het decreet van ..., worden de §§ 2 en 3 vervangen door de volgende bepalingen :".

Hoofdstuk XIV. - Welzijn.

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, VII, IX, XII en XIV werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: M.-R. BRACKE,	
Mevrouw	: A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, auditeur, en door de HH. B. SEUTIN en W. VAN VAERENBERGH, adjunct-auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris, en door de H. J. DRIJKONINGEN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. TRUYENS.

H. COREMANS.

Het advies betreffende de hoofdstukken II tot VI, VIII, X, XI en XIII

werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER,	staatsraden,
	J. VERMEIRE,	
	F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. M. VAN DAMME en J. BAERT, auditeurs, en door de HH. B. SEUTIN en W. VAN VAERENBERGH, adjunct-auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris, en door de H. J. DRIJKONINGEN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.